

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Symma Practica Theologiae Mysticae

Gelen, Victor

Coloniae Agrippinae, 1652

Articulus Quintus. Obumbratione fruitionis silentiosè in abyso
interioritatis paulatim disparente spiritus admiratio subsequitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9766

omnia sub cœlo suis concludantur spatiis, ac naturalis inconstantia iura obseruerat, idque ad ipsius solis usq; splendorem, qui in tempore suo deficiet; quamuis ipso lucidius nihil sit in tota mundi machina. & pari quidem modo circa tua interiora fieri debere obserues velim; licet enim dum in summa spiritus diuini, & media spiritus proprij regione non posses credere vñquam futurum eiusmodi, quem ab aliquo tempore, & nunc maximā sentis, super splendentis diuinæ illustrationis defecit; hoc ipsum tamen præsens remissio, & inferior in quo habitas, viuis, & operaris, mentalis situs, satis in praxi euincit; ita vt sub collecta ratione, & eo modo, quo Deus parvus esse dicitur, humili, & intra teipsum absconditè, cœu in centro, & puncto in infinitum diuisibili; te ei coniungere habeas, cuius circumferentia nusquam, & centrum ubique est. & certè vt hoc ipsum experiaris, quod scilicet diuina circumferentia sit nusquam, cum iam eius extensio, (sive secundum altitudinem, sive sublimitatem, seu excedentem magnitudinem accipiatur) disparuerit, centrum autem eius sit ubique; hoc nusquam melius, & ad viuum perfectius experiri licebit; quam hoc loco, quando lumen Transformationis, ex continuo descensu remisisse, diutina experientia repertum fuerit; ita vt in præsentiarum habitationem tuam, in ipso profundo constituere debeas: in quo etiam quantò intiuīs visum, circumferentiam, & quidquid in sanctis

a Psal. 44.

imaginibus (quaæ diuinæ essentiaæ quasi particulaæ quædam resultant) inueniatur, depresso; tantò pacatori silentio in centro spiritus tui, punctum infinitum, & indiuisibile diuinitatis, vitali gustu, benignè suscipes.

Quod ergo remittente lumine Transformationis, ex continuo descensu in profundo habitationem tuam constituas, & circa Deum sub collecta ratione procedas, & prout Parvus consideratur, hoc ipsum totum sit tantum preambulum, imperfecta operatio, proxima tamen dispositio ad exercitium actus. pro quo (postquam hæc omnia deserueris) silentiosè, & spirituali visu, illum qui his omnibus longè præstat, intuaris, eiusque pulchrum videndo, & bonum amando; vt potes, intimè oportet constringas, & constringendo renoues, foucas, at fruaris, idque sub collecto Nunc, & Parvo, ad minima quæque: pro vt constabit ex sequentibus,

Obumbratione fruitionis silentiosè in abyssō interioritatis paulatim disparente, spiritus admiratio subsequitur.

ARTICVLVS QVINTVS.

AByssus a abyssum inuocat in voce catarrarum tuarum. Ac si diceret, ô pia anima, sicut ille, qui in profundissimam vallem descendere habet, cum aliquo tempore ad inferiora deuenerit; ille quidem si supra se aspiciat, se ad profunda descendisse videbit: at si ad inferiora oculos dirigat, abyssum aliam

Ii

sibi

sibi substratam animaduerteret, nec profundi finem, aut fundum reperiet; nisi post varios descensus rande iter suum absoluat, non sine tristi, & timida surrectione, ex voce cataraetarum, aquarumque defluentium, & perstreuentium, contracta. ita prorsus tibiueniat oporter, priusquam à summo cœlo egressio tua usque ad inferiora terræ, & obumbrationis, diuinæq; fruptionis dispensantiam deueniat. hinc etiam silentiosè, & penè inaduertenter indies magis, magisque se elongat interior benè ordinata harmonia superiorum, & inferiorum potentiarum, tanquam non amplius, ea quæ prius, diuinæ fruptionis obumbratione contuta; qua tamen hucusque ex abundantia superioribus in inferiores vires influxu, veluti in cucumerario, ab æstu inordinatarum passionum protegebatur; vnde etiam muscitare incipit humanae naturæ miseria, nuditasque, nec non admirabunda subcogitare, quid de hac tam vacua interioritate tandem furarum sit.

Quapropter ad exercitium actus. loco præambuli, & operationis imperfæctæ, sint hæc omnia; scilicet quod obumbratio diuinæ fruptionis indies magis deficiat; quod inordinatae passiones quodammodo sentiantur, aut saltem pia anima vicinè ad cor, vnde exire possunt cogitationes malæ, deducatur; quodque inferior homo, quid tandem futurum sit, admiretur; hæc inquam & similia stent loco suo in pace bona: dein collecto visu, silentiosè admodum,

a Vt habetur art. seq. b Proh. 20,

spiritualis oculus ad eum dirigatur, cuius centrum ubique est, circumferentia autem nusquam, ibique aspicioendo diuinum Pulchrum, & Bonum, eo etiam fruatur, & renouando tam visum, quam inde productum amorem, fruptionem continuet; ac etiam toto suo esse, habere, sentire, & vivere bene contenta persistat, etiam si (interea quod abyssus abyssum inuocando) indies ad inferiora tam profundè descendat, ut in exercitio actus non plus de Deo sensibiliter officiatur, quam sit ipsa simplex de Deo cogitatio, hoc ipsum namque spiritualis amoris profectus, secundum suam perfectionis lineam consideratus omnino expetere a videtur, vnde licet hic continuo procedatur medio nō eleuato; sed collecto, paruo, & tandem in minimo quodammodo puncto; in re tamen, & pro ut ipsa unitonis coniunctio, in spiritu post omnium similiūm desertionem contingit, tam perfectè operationes mystica formantur, ut aliter fieri nec possint, nec debent ordinario cursu, (etiam domini sapientiae supernaturalis) spectato, quam verò perfecto, & tamen lento progressu hæc contingent, priusquam modus Transformationis descendenter mutetur, iam consequenter dicimus,

De spirituali profectu, duratione & transitu ad statum Transformationis modi ascendentis.

ARTICVLVS SEXTVS.

*L*vcerna Domini b spiraculum hominū, quæ inuestigat omnia secreta ventris. Ac